

KINGDOM CULTURE | Vad vi INTE står för! 😊

- Vi är inte känslorienterade. Vi är noga med att inte sätta upplevelser i första rummet. Faktum är att vi varje samling varnar för att söka en viss upplevelse eller känsla utan alltid söka Gud själv. Vi vill se ungdomar som lever och fattar beslut utifrån vad som är sant, inte utifrån "vad man känner för". Livet går upp och ner och tron kan inte enbart vara förankrad i känslolivet. Precis som att intellektualism kan bli en avgud så kan känslolivet bli det. Vi motverkar medvetet emotionalism och osunt fokus på upplevelser.

- Vi är noga med att aldrig använda manipulation. Ungdomar älskar kickar, effekter och är mer mottagliga för starka sinnesintryck än vuxna. De längtar efter att beröras av någonting mäktigt och dras till det som är häftigt. Genom rökmaskiner, ljuseffekter, dubbeltrampad musik m.m. kan ungdomar efter ett möte tro att Gud rört vid dem när det i själva verket bara varit deras sinnen som berörts av yttre manipulation. Vi är medvetna om detta och undviker därför detta. Naturligtvis är det inte fel med musik och belysning som är mysigare än lysrör, men det är viktigt att inte använda det på fel sätt.

Ett annat sätt att manipulera är att som ledare säga till en ungdom: "nu sker det här i ditt liv", "strax kommer Gud möta dig såhär", "snart kommer ni nog att känna Guds närvaro på det här sättet" etc. Om inte Gud tydligt säger något sådant så undviker vi ledare att "starkt föreslå" sådana saker eftersom risken för suggestion finns. Det som sker på Kingdom Culture har inte med suggestion eller manipulation att göra. Vi motverkar aktivt allt sådant.

- Vi har inte en hetsig och högljudd kultur. Vi tycker att passion & längtan är viktigt. Men vi vill inte skapa ett visst uttrycks sätt som blir mallen vi försöker pressa in ungdomarna i. Karismatik är ibland sammankopplat med skrik och hets. Det undviker vi medvetet. Vi vill ha en lågmäld karismatik som inte skrämmer p.g.a. hur vi uttrycker den. I en hetsig kultur kan ungdomarna förväxla uppskade känslor med Gudsmöten. Vi uppmuntrar istället ärlighet, naturlighet och frihet. Naturligtvis är detta en kulturfråga och har inget med rätt eller fel att göra, men utifrån vårt svenska sammanhang har vi valt att göra såhär.

- Vi fokuserar inte på Andens gåvor & det övernaturliga. Eftersom helanden och Andens kraft fortfarande är relativt ovanligt i Sverige (även om det snabbt allt mer förändras sedan några år tillbaka) så pratas det mycket om det som sker i vår ungdomsverksamhet. Vi är glada för att vittnesbörd om förvandlade liv, Gudsmöten och helanden sprids eftersom Gud blir ärad, men vet samtidigt att den som inte är en del av ungdomsverksamheten felaktigt kan tänka att det är *allt vi gör*. Därför vill vi klargöra att vi inte *fokuserar* på dessa saker.

Vi tror att det normala kristna livet innefattar Andens liv & kraft och att alla kan fungera i Andens gåvor. Detta kommer till uttryck i vår evangelisation, hemgrupperna, Zaion, Kingdom Culture och allt vi gör, - men är aldrig fokus. Karismatiken är inte ett självändamål. Vi talar inte så mycket om dessa saker som man kan tro. Vi har t.ex. i skrivande stund inte undervisat om helande eller Andens gåvor en enda gång på Kingdom Culture. Vi fokuserar heller inte inte på änglar eller andra övernaturliga fenomen.

- Vi accepterar inte naivt allt som sker och släpper inte ungdomarna hur som helst. Ibland tänker man att öppenhet för Andens verk per automatik innebär 100 % fria tyglar. Att det är allt eller inget. Som tur är finns det en medelväg! Vi har en ledargrupp som vi kallar "Herdar på KC". Vi är där för att möta människor, observera vad som sker och agera om det behövs. Vi letar de som är ensamma, verkar behöva samtal/förbön och efter fysiska reaktioner så att vi kan urskilja vad som sker. Om någon möter Gud starkt samtalar vi med personen och frågar vad som händer och om det känns bra. Misstänker vi att någon imiterar eller överdriver (sker extremt sällan) så pratar vi med personen. Om en demon visar sig och en person behöver befrielse så lugnar vi personen, tar

med honom ut ur rummet och påbörjar en befrielsession om personen vill det. Vi har ett pastoralt tänk och samtalar mycket med ungdomarna om dessa frågor.

- Vi fokuserar inte på synliga reaktioner & manifestationer av Andens verk. Gud är en stor och mäktig Gud. Både i Bibeln och kyrkohistorien har de kristna regelbundet erfårit fysiska reaktioner som en följd av Guds beröring. Alla större väckelser och viktiga genombrott för kyrkan de senaste 2000 åren har innefattat dessa. Exempel på reaktioner är att falla till marken, skaka/vibrera, gråt och skratt/innerlig glädje. När den helige Ande gör saker i våra liv får detta ibland fysiska konsekvenser.

Fysiska reaktioner av olika slag sker regelbundet på Kingdom Culture. Vi ledare har förmånen att på nära följande ungdomarnas utveckling och vi har sett mycket god frukt komma från Gudsmöten som inneburit fysiska reaktioner. Eftersom dessa företeelser alltid väcker frågor har vi sammanställt följande:

1. Bibeln & fysiska reaktioner

Bibeln ger oss inte så många detaljerade beskrivningar som vi skulle önska, men bekräftar att fysiska reaktioner kan förekomma. I Apostlagärningarnas andra kapitel, när Anden kom med kraft över den första församlingen, trodde de som såg på att de var berusade (Apg 2:1-13). En gång uppfyllde Guds härlighet templet så starkt att "prästerna inte kunde stå och göra tjänst" (1 Kung 8:10-11). När Jesus uttalade sin gudomlighet föll en hel skara till marken (Joh 18:6). När Daniel & Johannes fick besök av änglar sjönk de till marken och förlorade styrkan i kroppen (Dan 10; 8:18; Upp 1:17). När Paulus mötte Jesus på vägen till Damaskus föll han till marken (Apg 9:4-8).

När apostlarna lägger händerna på människor i Samaria så att de uppfylls av Anden, så ser en nyfiken åskådare att människor tar emot Anden. Lukas ger oss inga detaljer men någon form av reaktioner eller yttringar förekom eftersom åskadaren visste när Anden uppfyllde dem. Det händer vid flera tillfällen att människor skakar och en gång till och med att en hel byggnad skakar (Dan 8:17-18; 10:7-11; Matt 17:6; Apg 4:31)! Jesus säger att det ska flyta strömmar av levande vatten ur vårt inre (Joh 7:37-39). Många som reagerar fysiskt säger att de känner strömmar av kraft i sitt inre i samband med reaktionerna.

2. Väckelsehistoria & fysiska reaktioner

Fysiska reaktioner har förekommit i väckelser genom hela kyrkohistorien. Den dominikanska predikanten Vincent av Ferrier såg i slutet av 1300-talet människor falla under Guds kraft när han undervisade. Även under 1400 & 1500-talet var det inte ovanligt inom den anabaptistiska rörelsen att falla i Anden. Teresa av Avila, en nunna som levde på 1500-talet upplevde kroppslig svaghet och extas ibland under sina andakter. Hugenotterna, som senare kallades för de franska profeterna, föll ibland som en reaktion på Guds närvaro under 1500 & 1600-talet. Kväkarna (eng: *quakers*) var bedjare som fick namnet av sina motståndare eftersom de ofta skakade när de bad (1650-talet och framåt i England). 1727 utgjöts den helige Ande över de s.k. Herrnhuttarna, en kommunitet troende i Tjeckien, och Guds starka närvaro över världens första organiserade 24/7 bön gjorde att flera föll till marken.

John Wesley, den engelske grundaren till Metodismen, blev tvungen att uppmana människor att inte sitta uppe i träden på utomhusmöten eftersom Guds närvaro var så stark att människor föll till marken i stora skaror (år 1738 och framåt). Andra fysiska reaktioner som förekom bland metodisterna var skratt, skakande, skrik och gråt. Under 1700-talets The Great Awakening i Amerika med Jonatan Edwards i spetsen var det också vanligt att människor föll till marken. Metodistpredikanten Peter Cartwright såg under 1800-talet Gud röra vid människor så att de skakade och ryckte. The Second Great Awakening i Amerika år 1800-1840 präglades av starka fysiska reaktioner såsom fallande och skakande. Genom Charles Finneys tjänst under 1800-talets Amerika rörde Gud vid människor så att de bl.a. grät och föll till marken.

Även pingstväckelse följdes av fysiska reaktioner av olika slag. När the Voice of Healing-rörelsen & The Latter rain-förnyelsen kom på 1940-talet skedde fysiska reaktioner. På 1960-talet gick startskottet för den karismatiska förnyelsen inom både de protestantiska och katolska historiska samfundet. Även inom denna förnyelse hände det regelbundet att människor skrattade i Anden, föll omkull, rullade runt på golvet m.m. När Jesusrörelsen kom i slutet av 1960-talet förekom fysiska reaktioner. I slutet av 80-talet började den s.k. Third Wave of the Holy Spirit förnya de evangelikala samfundet, mycket genom John Wimbers tjänst & Vineyardrörelsen. I denna förnyelse var det vanligt att människor föll under Andens kraft, skakade, upplevde Guds närvaros tyngd, blev som berusade m.m. När denna förnyelse nådde den Anglikanska kyrkan genom biskop David Pytches formades nätverket New Wine.

1994 utgjöts Guds Ande på flera platser på jorden samtidigt, bl.a. i Toronto Airport Christian Fellowship. Skratt, fallande, skakningar förekom med stor frekvens. Dessa reaktioner präglade också väckelsen i Pensacola 1995. Sedan dess har Gud "slagit ner" på flera platser och nya rörelser, nätverk och oberoende församlingar har bildats som alla erfar fysiska reaktioner.

Än idag förekommer fysiska reaktioner regelbundet i flera av ovan nämnda rörelser och nya sammanhang & församlingar över hela världen. Sammanfattningsvis kan man säga att fysiska reaktioner ofta förekommit när många människor blivit räddade, befriade, helade och de kristna på nytt börjat älska Jesus och velat nå ut med evangeliet.

3. Vittnar om att Gud gör något

Fysiska reaktioner är inget mål i sig, utan vittnar om ett Guds verk i individen. Gud kanske möter oss med sin kärlek, gör oss mer lika Jesus, utrustar för tjänst, helar vårt inre eller vår kropp, lyfter av tunga bördor, befriar från demoner m.m. Mötet med Gud & det Gud gör är viktigt, reaktionerna är oviktiga. De fysiska reaktionerna är tecken som pekar mot Honom. Men det är viktigt att vi inte hamnar i andra diket och inte alls gläds över reaktionerna, eftersom de säger oss att Gud gör något underbart i människors liv.

4. Gud kan röra vid oss utan att vi reagerar fysiskt

Gud kan möta, utrusta och förvandla oss utan att fysiska reaktioner sker. Ett möte med Gud behöver inte nödvändigtvis vara djupare, starkare eller viktigare bara för att reaktionerna är mer dramatiska.

5. Vi är alla unika!

Alla reagerar olika tydligt och på olika sätt på Guds närvaro. Vissa personer faller ofta, andra faller sällan men skakar regelbundet medan somliga sällan eller aldrig reagerar fysiskt på Guds beröring. Några upplever som sagt aldrig fysiska reaktioner, andra gör det en gång, somliga under olika faser i livet, och några kontinuerligt under resten av livet. Vi vet inte varför och bör nog undvika spekulationer.

Att någon ofta berörs fysiskt är inte nödvändigtvis tecken på andlig mognad eller stark utrustning i Andens gåvor. Det finns de som fungerar i en stark tjänst att förmedla Guds närvaro & kraft till andra (med åtföljande reaktioner) som själva sällan eller aldrig reagerar fysiskt.

6. Reaktionerna i sig själva säger ingenting om källan

Vi undviker termen "Andens manifestationer". En av anledningarna till det är att det som sker har mer att göra med våra uttryck än Andens. Fallande, skakande m.m. är människans *reaktion* på stark andlighet. Dessa reaktioner förekommer inte bara i kyrkan utan även inom new age, satanism och olika kulturer. Därför är det viktigt att se de fysiska reaktionerna som *mänskliga*, och inte som gudomliga bevis på Andens närvaro. De är bevis på att *någon* andlig källa är verksam, - god eller ond.

Hur urskiljer man då om det är Anden berör människor? Utifrån tre saker: *Andlig urskiljning, forum* och *frukten*. Flera har gåvan att på ett andligt sätt urskilja källan till saker som sker. Denna gåva är oundgänglig! Det andra sättet att urskilja är forum. Om Fadern & Sonen tillbes, predikas och den helige Ande inbjuds så är det generellt Gud som verkar. Man får det man ber om (Matt 7:7-11)! Det tredje sättet att urskilja är utifrån frukten, d.v.s. resultatet av reaktionerna. Om en person legat på golvet och vibrerat i tjugominuter och efteråt älskar Jesus mer, är mer lik Jesus i sin karaktär & har en större längtan efter evangelisation så är det definitivt Anden som är källan! Om eftersmaken av den andliga upplevelsen är kärlek, frid och glädje så är det Andens verk.

Dessa tre saker är grunden för andlig urskiljning. Naturligtvis så kan man inte alltid se resultatet av varje enskilt möte Gud. Det viktiga är att man ser en positiv utveckling över tid.

- **Vi värvar inte ungdomar från andra församlingar.** Församlingstäta städer som Örebro präglas alltid av att både äldre och ungdomar går mellan församlingarna och har svårt att bestämma sig för vilket som är deras andliga hem. Vi tror på att vara överlåten en församling och att ha en plats att växa och betjäna andra utifrån sina gåvor. Därför vill vi inte bidra till att ungdomar "springer" mellan kyrkorna. Vi försöker aldrig värva ungdomar från andra kyrkor. Vi känner oss kallade till att välsigna och betjäna ungdomar från andra församlingar genom t.ex. Kingdom Culture, men vår avsikt är inte att utöka vår ungdomsgrupp.

Å andra sidan säger vi inte automatiskt nej om någon vill bli med i en hemgrupp eller gå vår Kristendomsskola. Ibland har någon som är uppväxt i en annan kyrka fler kompisar hos oss och väljer därför att gå över till Brickebergskyrkan. Ibland känner någon att de har sitt andliga hem hos oss. Även om vi alltid uppmuntrar personen att vara aktiv i sin egen kyrka så är det viktigaste att personen hittar hem någonstans, trivs och växer som lärjunge. Ofta kontakter vi då ungdomsledaren/ungdomspastorn i personens församling och samtalar.

Vi försöker alltså aldrig locka någon till att hänga mer i vår ungdomserksamhet, men är samtidigt flexibla och öppna om någon har goda skäl till varför de vill finnas hos oss. I en stad som Örebro är det också vanligt med dubbla tillhörigheter, där man t.ex. är uppvuxen och aktiv i en församling, medan man besöker vissa möten & kanske någon hemgrupp i en annan. Det finns både möjligheter och problem med detta, men det är i vilket fall något vi får lära oss hantera.

Ibland känner våra egna ungdomar att de trivs bättre någon annanstans. Då gläds vi med dem och välsignar dem! Vi får aldrig glömma att vi inte *har* några ungdomar. De är ju inte *våra* ungdomar, utan Faderns. Ungdomarnas bästa är alltid viktigast.